

ÎNCEPUTUL ANULUI BISERICESC

Biserica ortodoxă prăznuiește la 1 septembrie începutul anului bisericesc (Indictionul), ca ziua în care Domnul a pus început propovăduirii Sale în lume.

În Vechiul Testament, Dumnezeu a dat poruncă să se prăznuiască în chip deosebit luna septembrie, pentru ca poporul ales să se îndulcească de roadele câmpului, slujind Bunului Dumnezeu cu mai multă dragoste.

La romani, indictionul - de la latinescul *idictio* - era o perioadă de 15 ani în care se adunau dările către stat. În primii cinci ani se dădeau fier și aramă pentru facerea săbiilor, a sulitelor și a altor arme ostășești. În a doua perioadă de 5 ani se lua argint pentru plata soldei ostașilor, iar în a treia perioadă se aducea la Roma aur spre împodobirea zeilor minciñoși.

Împăratul nostru Hristos nu caută de la noi fier și aramă, argint și aur. Ci, în loc de fier și aramă El caută la noi credința cea tare, ca prin ea să biruim pe cei potrivnici. În loc de argint, Hristos caută la noi nădejdea în Dumnezeu, ignorând toate primejdiile și necazurile ce ne vin de la lume, de la trup și de la diavol. În loc de aur, Dumnezeu cere de la noi inimi curate în care strălucește dragostea către El și către aproapele.

Noi sărbătorim nu indictionul cel moștenit de la împărații romani, ci pe cel așezat nouă de Împăratul nostru Dumnezeu.

Această sărbătoare s-a stabilit de către Sfinții Părinți la Sinodul I Ecumenic de la Niceea (325) când Marele Împărat Constantin, învingându-l pe Maxențiu-prigonitorul, a înlocuit sărbătorile păgâne.

Anul bisericesc reprezintă istoria vieții lui Iisus Hristos, istoria mântuirii noastre în Hristos. Desfășurarea anului nu începe însă cu nașterea și nu se încheie cu moartea lui Iisus, căci legătura Lui cu lumea nu se limitează la viața Sa pământească, asemenea muritorilor. Venirea Lui în lume a fost preînchipuită prin prooroci, evenimente, iar lucrarea Lui nu s-a încheiat prin moartea și Învierea Sa. Făgăduința Lui s-a împlinit prin pogorârea Duhului Sfânt, prin care Iisus continuă să lucreze în lume.

Un An Bisericesc reprezintă astfel, o istorie a lucrării săvârșite de Dumnezeu în omenire și cu omenirea. Hristos S-a *întrupat*, S-a *jertfit* și a *înviat* o singură dată. Totuși, în fiecare an, noi retrăim Nașterea, Moartea și Învierea Sa. Tot așa întreaga Biserică retrăiește la fiecare Sfântă Liturghie lucrarea și Jertfa Mântuitorului. Sărbătorile închinat Mântuitorului Iisus Hristos și Maicii Domnului numite Praznice Împărătești, se succed într-o ordine anumită. Ele nu reprezintă doar zile fixe care să ne amintească de Dumnezeu, ci sunt trepte pe care, urcându-le, putem agonisi har pentru sufletele noastre.

Anul reprezintă o treaptă în scara vieții. A o parcurge înseamnă o permanentă depășire. Pentru a fi cu adevărat „nou”, trebuie o înnoire spirituală. Nu mă înnoiesc dacă îmbrac o haină nouă, dar mă înnoiesc dacă mă schimb în interiorul meu, dacă din mândru devin smerit, din rău - bun, din zgârcit - darnic. Spre aceasta ne îndeamnă Anul Bisericesc.

Acesta este Indictionul Creștinesc pe care Biserica îl cere astăzi de la noi, în locul celui vechi al păgânilor: „Lepădați-vă de omul cel vechi, dimpreună cu faptele lui și îmbrăcați-vă în omul cel nou, după chipul lui Hristos”. Să prăznuim deci, Indictionul împlinind poruncile lui Dumnezeu, pregătindu-ne așa cum se cuvine oricărui început: cu spovedanie pentru primirea Sfintei Împărtășanii.

Cele 12 Praznice Împărătești

1. **Nașterea Maicii Domnului** - 8 septembrie
 2. **Înălțarea Sfintei Cruci** - 14 septembrie
 3. **Intrarea Maicii Domnului în Biserică** - 21 noiembrie
 4. **Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos** - 25 decembrie
 5. **Tăierea împrejur a Domnului Iisus Hristos** - 1 ianuarie
 6. **Botezul Domnului** - 6 ianuarie
 7. **Întâmpinarea Domnului** - 2 februarie
 8. **Intrarea în Ierusalim**
 9. **Înălțarea Domnului**
 10. **Pogorârea Duhului Sfânt**
 11. **Schimbarea la față** - 6 august
 12. **Adormirea Maicii Domnului** - 15 August
- } data acestor sărbători depinde de data Sfințelor Paști (Praznicul Praznicelor)